

פְּרִשְׁת פִּי תִצָּא
י"ב באלול 5785

עלון מס' 501

כניסת השבת 18:39
צאת השבת 19:36

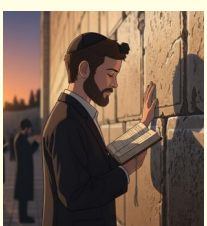
עלון מורה

סיפורים מחזקים

פי תצא למלחמה

איזו מלחמה? המלחמה ביצר הרע. לפני עשרות שנים, בן של איש עסקים יהודי במקסיקו, חשקה נפשו ללמוד בישיבה, אבל הרצון שלו היה ללמוד אך ורק בישיבה בארץ ישראל ולא במקסיקו. הוא הגשים את חלומו ונסע ללמוד בישיבה בארץ ישראל. אחרי כמה שנות לימוד, ציפה האב, שבנו יחזור למקסיקו ויעזור לו בעסקים, התחיל להפעיל מכבש לחצים כדי שבנו יחזור. הבן שידע שהמלחמה ביצר הרע לא פשוטה בלשון המעטה, כי מחכה לו ממון רב וחיי נוחות, לכן הלך לכותל והתפלל בעצמה ובקש מהשם שישאיר אותו בארץ ישראל, התחנן בתפילותיו, שכל שרוצה הוא זה, להמשיך ללמוד תורה ולהיות כאן בארץ ישראל ולא להתעסק תרתי משמע בעסקים במקסיקו, שהרי יודע הוא, שברגע שיכנס לעסקים תשכח ממנו התורה לגמרי, שעות עמד בכותל ושפך נפשו.

ואכן התפילות עזרו, האב השתכנע, והבן שמח שמחה גדולה, נשאר בישיבה ולמד תורה, כעבור זמן גם התארס ב"ה וכל המשפחה הגיעו ממקסיקו לחתונה, ואביו ראה איזה כבוד עושים לבנו בהיותו תלמיד חכם והוא כל כך התרגש, שקם לדבר, ואמר לנוכחים, שבנו הוא כמו רבי אלעזר בן הורקנוס שלמד אצל רבי יוחנן בן זכאי ואביו שהיה עשיר, נידה אותו מכל הנכסים, אבל כשהגיע לישיבה וראה את הכבוד שרוחשים לבנו, שינה דעתו והעניק לבנו את כל נכסיו, ואמר אותו עשיר שאחרי מה שראה כאן שבנו הפך תלמיד חכם, הוא מתכוון לשלוח את כל בניו כאן לארץ ישראל, שיהיו כמו הבן הבכור הזה.

אותו בן בכור שהלך והתפלל בכותל, תפילותו הניבה פירות ב"ה, כי אכן אביו במקסיקו, שלח את כל בניו לישיבות בארץ ישראל בזכותו. עברו הרבה שנים ואחד מילדיו של אותו בן בכור, חלה במחלת כבד ואושפז תקופה ארוכה, מצבו החמיר והרופאים אמרו שאין מנוס אלא לטוס לגרמניה לעשות השתלת כבד בתוך 24 שעות ואם לא יעשו כן יאבדו חלילה את הילד! הצוות ניסה לעזור למשפחה עם הטיסות והדרכונים, אך האב הודיע שהוא הולך לכותל... "איזה כותל? מה כותל?" אמרו לו הרופאים "אתה כנראה לא מבין את שאמרנו, אם בתוך יממה, לא ישתילו לילד כבד וזו השתלה שקיימת רק בגרמניה, יחזיר הילד את נשמתו לבורא בודאות! הבן שלך במצב קריטי, בסכנת חיים, אתה לא הולך לשום כותל, אנחנו מנסים לעזור לך עם כל הלוגיסטיקה, וברגע שהכל מאושר, אתם טסים מיד לגרמניה"

אבל האב לא שמע לרופאים ולצוות כלל, והלך לכותל, שאר המשפחה הלכה לביתם לארגן מזוודה לצורך הטיסה לגרמניה ורק אח אחד נשאר לידו בבית החולים והביט כל העת למכונה שמראה את תפקוד הכבד, וכמובן שהמכונה הראתה שאין כמעט תפקוד, אבל באיזה שלב מסוים ראה האב

שהמדדים מעט השתפרו, אז הוא הלך לקרוא לאחות ואמר לה 'או שהכבד עובד, או שהמכונה שלכם לא עובדת' השיבה לו האחות 'מותק, אתם אוטונומי נוסעים לגרמניה, אז לא להפריע לי בעבודה!' חזר אותו אב לחדר וראה שהמדדים ממשיכים לעלות, שוב קרא הוא לאחות ואמר לה שהמדדים עולים, 'מותק, אל תבלבל לי בשכל, אמרנו לך שאתם צריכים לטוס לגרמניה' חזר שוב האב לחדר וראה שהמדדים ממשיכים לטפס, אז הוא החליט ללכת לפרופסור מנהל המחלקה ואמר לו 'בוא ותסתכל' 'להסתכל על מה?' 'המכונה מראה שהכבד עובד' התעצבן הפרופסור ואמר 'אין דבר כזה כבד שמתחיל לעבוד, הכבד של אחיך גמור, או יותר נכון, אין לאחיך כבד בכלל, אם לא טוסו במהרה לגרמניה, צר לי להודיע לך, שתשבו עליו שבעה!' 'אדון פרופסור, עשה לי טובה ובוא איתי ואראה לך שהמדדים עולים'

הפרופסור לא רצה לבוא, אבל בשביל להוכיח לאותו אב שהוא מדיימן, הלך איתו לחדר וראה את המכונה, ומיד קרא לאחות ושאל אם המכונה תקינה? אמרה שכן, קרא לעוד רופאים, קרא לטכנאים ועשו לו עוד בדיקות וכשראו את התוצאות, אמר הפרופסור 'תבטלו את הטיסה לגרמניה, הכבד שלו עובד והכל תקין!', עברו גם כמה שעות והאב חזר מהכותל והפרופסור אמר לו שזה נס מעל הטבע, מבחינה הגיונית לא יתכן כבד גמור שחוזר להיות בריא, לכן זהו פלא עצום, נס רפואי! אמר האב שחזר מהכותל לאותו פרופסור: 'לך זה פלא, בשבילך זה נס רפואי, אבל לנו יש בורא לעולם שהוא יוצר ומקיים ועושה את הניסים הללו' והבן שהשגיח שאל את אביו 'אבא, מה התפללת שם בכותל?' והאב השיב 'אמרתי לבורא עולם, לפני שנים, התחננתי לפניך, אבא שבשמים, אל תתן לי לעזוב את הארץ, השאר אותי כאן בארץ ישראל, תן לי ללמוד תורה, לא רוצה מקסיקו, לא רוצה עסקים, תן לי תורה וארץ ישראל! בכיתי לפניך לא לעזוב אף הארץ, ועכשיו בני, שהוא הבן שלך חולה במחלת כבד, ואתה רוצה שאני אעזוב את הארץ, גם עכשיו אני מבקש, אל תתן לי לעזוב את הארץ'

ואכן הקב"ה שמע את תפילות אותו יהודי ומדד לו מידה כנגד מידה, הוא עשה מסירות נפש ו'נלחם' לא לעזוב את הארץ ו'נלחם' להשאר וללמוד תורה, כשמחכה לו במקסיקו עושר וכבוד, אבל הוא ראה רק תורה וארץ ישראל לנגד עיניו, ובזכותו כל אחיו תלמידי חכמים בארץ הקודש, לכן הקב"ה ריפא את כבד בנו ולא נתן לו לטוס לגרמניה. ובחודש אלול כל העושה מסירות נפש, השם ימדוד לו מידה כנגד מידה ויראה ישועה, ברכה והצלחה ב"ה.

אשה משכונת רמת אלחנן בבני ברק, קבלה אירוע מוחי ואחרי אותו אירוע הידיים שלה התחילו לרעוד. האשה הזו רגילה היתה לאפות לחמים בביתה, אך לא כאב לה כל כך, שלא תוכל לאפות לחם, כאב לה הרבה יותר, שלא תוכל לעשות מצות הפרשת חלה בביתה, לכן הלכה לאחת המאפיות הגדולות בבני ברק וספרה שהיא

חלתה באירוע מוחי ועל אף שהתאוששה, נשאר ידיה רועדות והיא לא תוכל כנראה לעשות יותר מצות הפרשת חלה, וכעת מבקשת שיאפשרו לה לעשות את המצוה הזו. בעל המאפיה לא כל כך התלהב בלשון המעטה ושאל אותה 'בשביל מה את צריכה לעשות הפרשת חלה?' אמרה אותה אשה שבמצוה הזו יכולה היא לברך את ילדיה ולבקש מה שהיא רוצה מבורא עולם, על החינוך שלהם, על זיווגם ועוד, וספרה שבסבחה של מצוה זו ומה אפשר להשיג במצוה זו?

ובעל הבית שלא ידע איך להפטר ממנה, אמר לה 'טוב, דברי עם המשגיח' 'מתי מגיע המשגיח?' שאלה 'תבואי בבוקר' הגיעה אותה אשה למחרת בבוקר ונאמר לה שהמשגיח כבר היה כאן והלך... ושהיא צריכה לבוא מחר, באה למחרת ונאמר לה שהמשגיח עוד לא הגיע ויגיע בעוד כמה שעות... וככה בכל יום אומרים לה יגיע מחר, יגיע בעוד כמה שעות, היה פה כבר...

כעבור שבועיים, שאלה את בעל הבית 'באיזו שעה מגיע המשגיח הכי מוקדם?' הסביר לה הבעל בית, שהמשגיח לא עובד לפי שעות ובא מתי שבא לו לכן קשה לומר 'טוב' אמרה האשה אני אגיע מוקדם מאד ואחכה לו עד שיגיע. ואותה אשה הגיעה מוקדם בבוקר למאפיה והמתנה כמה שעות טובות עד שהגיע אותו משגיח ונתן לה לעשות הפרשת חלה, וכך בכל יום ממתנה לו שעות כדי לא לפספס אותו, ועושה הפרשת חלה, אך בעל הבית התעצבן ואמר לאותה אשה 'את מפריעה לי שאת מחכה פה, תתאמי עם המשגיח, כדי שלא תצטרכי להמתין כאן שעות ולהפריע לי' אבל המשגיח אמר שהוא לא יכול לתאם איתה, כי כל יום הוא בא בשעה אחרת... והאשה המשיכה לבוא ולחכות שעות לאותו משגיח, היו פעמים שחכתה רק שעה, אבל ברוב הפעמים חכתה גם חמש ושש שעות!!!!

יום אחד אמר לה בעל הבית 'תגידי, עד כדי כך זה חשוב לך המצוה הזו שאת ממתנה פה שעות, אף אחד לא היה ממתין כך כמורך, מה כל כך חשוב בזה? מה יש במצוה הזו שאת דבקת בה בכח? והאשה אמרה לו שוב את שאמרה ביומה הראשון כאן: 'כשאני עושה הפרשת חלה אני מתפללת על הילדים שלי, שיצליחו בחייהם, שיצליח חינוכם, שיעלה זיווגם יפה, שילכו בדרך השם' 'את יודעת מה, אז בוא תכניסי את הבן שלי לתפילות של ההפרשת חלה שלך' אין בעיה, מה השם של הבן שלך? מסר הבעל בית את שם בנו, ואותה אשה אמרה, שהיום היא מקדישה את כל ההפרשת חלה רק לבן שלו, כל התפילות יהיו עבורו בלבד! 'אהה יופי, תתפללי עליו הרבה, תתפללי שיתחתן, למה הוא תקוע אצלי בבית כבר הרבה זמן...' אמר ביאוש אותו בעל בית.

אותה אשה התפללה במלוא העצמה ואמרה בסיום ההפרשת חלה 'דע לך שכל ההפרשת חלה הקדשתי לבן שלך, וב"ה ישמעו את תפילותי בשמיים'

אחרי שבועיים בלבד! התארס אותו בן של בעל המאפיה, והוא בעל המאפיה קרא למשגיח ואמר לו 'תקשיב לי טוב, אתה לא נותן יותר לאשה הזו שעושה הפרשת חלה להתעכב, אתה קובע איתה שעה מדויקת ולא נותן לה להמתין יותר. והוסיף בעל הבית שהוא יחכה לה מחר בבוקר, כי רוצה הוא לבשר לה, שמצות הפרשת חלה שעשתה, הצליחה מאד מאד, וב"ה בנו בדרך להתחתן.

ובעל הבית חכה וחכה, אבל אותה אשה לא הגיעה למאפיה, וגם למחרת הוא המתין לה, אבל היא לא הגיעה וכך במשך שבועיים לא נראו פניה של אותה אשה במאפיה, ובעל הבית שאל אנשים אודות אותה אשה, עד שאתר את כתובתה והלך אליה, ספר לה שבזכותה נעשה נס והבן שלו מתחתן ושאל אותה 'מדוע לא באה למאפיה?'

וספרה האשה לבעל המאפיה, שבאותו יום שהקדישה את ההפרשת חלה עבור בנו, שבסופו של דבר הביא את זיווגו, באותו היום בדיוק, הפסיקו ידיה לרעוד, וזה אומר שחזרה לעשות הפרשת חלה בביתה שלה. ושניהם הבינו וגם אנחנו, שכל זאת עשה השם, אירוע מוחי לאותה אשה, כדי שידיה ירעדו והיא תעשה מסירות נפש בעבור מצות הפרשת חלה ותלך למאפיה ותמתין שם שעות, וכל זאת עבור בן של בעל הבית שתקוע בשידוכים ולא מצליח, ובזכות ההפרשת חלה ומסירות הנפש של המצוה, יצאו שניהם נשכרים גם בעל הבית וגם אותה אשה.

בחור אחד, היה מעוכב שידוכים וסוף סוף נפלה לידו פגישת שידוכין והוא התייחס לפגישה בכובד ראש, לבש חולצה נקיה לבנה ויצא לפני הזמן לדרך. באמצע הדרך ראה אדם מבוגר תקוע עם רכבו, אז הוא עצר ושאל אם יוכל לסייע? והאיש המבוגר, אמר שיש לו פנצ'ר בגלגל והברגים כל כך חזקים...

והבחור הצעיר התחיל לעבוד והוציא כלים וסובב והתאמץ וקפץ ומה לא? עד שב"ה הצליח להחליף את הגלגל. האיש המבוגר כל כך התלהב והודה לאותו

בחור צעיר וספר שהוא בכיר במשרד השיכון ונתן לבחור כרטיס ביקור והוסיף, שאם אי פעם יצטרך משהו במשרד השיכון? הוא ישמח לעזור לו.

כשבא לצאת לדרך אותו בחור, ראה שכל החולצה שלו מפויחת ויש כתם שחור כאן וכתם שחור שם. לא ידע מה לעשות? אחרי תיקון הפמצ'ר נסע לפגישה, כשראתה אותו הבחורה, כעסה מאד והחלה לומר: 'שהיא רואה בזה זלזול להגיע כך לפגישה, ואם הוא מזלזל עתה, ודאי אחרי החתונה זה יגדל שבעתיים! והוא ניסה להסביר למה החולצה שלו נראית כך? אבל היא בכלל לא רצתה לשמוע! רק רצתה להעביר לו סדרת חינוך ולא להקשיב! ואותו בחור הבין שזה לא הזיווג שלו והתפלל בלבו לזכות בבחורה שלפחות תקשיב לו.

כעבור חודש פתחו מדרשיה לבנות באותה שכונה שבה התגורר אותו בחור והוא הכיר את המנהל, ושמע שיש להם בעיה עם אישורים ולמרות שנפתחה המדרשיה, היא עלולה להסגר באם לא ישיגו את האישורים הנדרשים. 'איזה אישור אתה צריך?' שאל הבחור את מנהל המדרשיה והמנהל השיב שזה אישור ממשרד השיכון וקשה להשיגו, משרד השיכון מערים קשיים והמשך קיום המדרשיה לבנות בסכנה! 'משרד השיכון?' אמר הבחור 'אני במקרה... מכיר מישוה שם... תן לי לדבר איתו ואחזור אליך'

התקשר הבחור לאותו מבוגר עם הפנצ'ר ואמר שהוא צריך טובה ממשרד השיכון, ושהאמנם לא עבורו, זה עבור חבר, אבל זה אותו דבר בשבילו. אותו מבוגר עבר על התיק, שלח מפקח וכעבור כמה ימים הנפיק אישור למדרשיה. חלף שבוע וערכו טקס מרגש ובאותו מעמד הודה המנהל לאותו בחור שבזכותו ממשיכה המדרשיה לפעול. בת אחת שהתרגשה מהמעשה של אותו בחור, התעניינה ושאלה אודותיו, נקבעה פגישה ביניהם והיה גם קליק וגם אגוזי ב"ה. אותה בחורה שלא הלך לה בשידוכים זכתה בבחור בעל מידות רמות והבחור מצדו קבל אשה לחיים שכל חברותיה העידו עליה שמידותיה הטובות יוצאות מגדר הרגיל, ויצא מזה שמעשה החסד שעשה עם אותו מבוגר, גם 'הציל' אותו מאותה בחורה כעסנית וגם 'הציל' את המדרשיה וגם זכה לאשה טובה עם מידות אצילות.

יהודי בשם מנדל היה בשטיבלך בבית שמש וראה איזה יהודי שבא להתרים להכנסת כלה. הוא שם לב שהיהודי הזה מסכן, בקושי הולך על הרגליים, סוחב את הרגליים כעול עליו. פנה אליו מנדל ואמר לו 'סלח לי איש יקר, אתה בקושי

עומד על הרגליים, למה אתה מתרים?' 'ראה, כבר כמה מילדיי התחתנו ויש לי עול על צווארי עם הרבה התחייבויות לא פשוטות ועוד בת שעומדת להתחתן, אז אין לי את הפריבלגיה הזו לנוח בבית, אני חייב להתרים את הציבור 'כן, אבל אתה בקושי הולך, יש לך איזושהי בעיה?' 'כן, יש לי שושנה ברגל' 'שושנה ברגל?!' 'תמה מנדל 'זה מצב לשכב במיטה, לא לכתת רגליים ולהתרים אנשים' 'כן אבל אם אשכב במיטה, הידיים שלי לא יתמלאו במטבעות ושטרות...' 'לא לא' אמר מנדל 'זה לא מקובל עלי בשום פנים ואופן' 'מה זה לא מקובל, אין לי ברירה אחרת'

אמר לו מנדל: 'תקשיב לי טוב, אתה הולך הביתה לנוח ואני מחליף אותך, אני אתרים את האנשים במקומך, תן לי את המסמכים שיש לך' נתן האיש המדדה למנדל את המכתבים, שהזמין מונית ושלה אותו הביתה. אותו מנדל עבד באיזו חברת קייטרינג והיה מכין תבשיל אשכנזי עם חומום ושעועית.

מנדל התקשר לבוס ואמר שהוא לא יכול להגיע היום והבוס אמר למנדל 'אתה לא יכול לעשות לי את זה! יש הזמנה גדולה מאד של גרגירי החומום והשעועית' אבל אני באמת לא אוכל להגיע 'אתה יודע מה? לפחות תבוא רק תשים את הסיר הגדול על האש ותלך לעיסוקך' 'טוב' אמר מנדל והגיע למקום עבודתו, לקח מנדל סיר לחץ ענק של 60 ליטר, הניח אותו על הגז והלך.

הלך מנדל וכתת רגליים בכמה בתי כנסת בבית שמש ואסף סכום יפה ואחרי כשעתיים חזר כדי לבדוק מה מצב החומום? חשכו עיניו! הוא ראה שעשו שפכטל של חומום בכל הקירות! וזה לא הכל! הוא הבחין שנוצר חלל בתקרה כאילו נפל שם טיל רחמנא לצלן! הסיר לחץ איננו על הגז הוא נעקר ממקומו והתברר שהיה פיצוץ אדיר, היו נזקים גדולים לקירות ולתקרה, המקום לא נראה כמו קייטרינג, אלא כמו שדה קרב בחזן יונס, התברר שהמכסה היה פגום וכשרתחו המים המכסה התפוצץ ביחד עם הסיר, החומום והשעועית החמים נזרקו לכל עבר! ומנדל הבין שאם לא היה יוצא להתרים והיה נשאר בעבודה, הוא היה רואה חומום רק בעולם האמת!

קוראים יקרים! מה הציל את מנדל? הציל אותו, החסד הגדול שעשה עם אותו יהודי.

גדולי ישראל

הרב אשר זאב ורנר

נולד ב-1894 למניינס בירושלים, ולמד ביישיבת אור תורה בטבריה, אצל דודו הרב משה קליערס רבה של טבריה והוא גם זה שנתן לו סמיכה לרבנות. במלחמת העולם הראשונה ברח הרב ורנר למצרים, ולימים בשנת 1932 למניינס, כשחלה הרב של טבריה קליערס, הוא בקש מהרב ורנר שיחזור לטבריה ויחליפו.

ואכן הרב ורנר הפך לרבה של טבריה. זה לא מצא חן בעיני אדם אחד, שטען שמגיע לו הרבנות ולא לרב ורנר, אך הרב ורנר כדי לא לעשות מחלוקת, החליט שמשכורתו למשרת רב בטבריה, תלך לאותו אדם והוא חי בצמצום, רק כדי לא לעשות מחלוקת וסכסוכים.

הרב ורנר עסק בקבלה והיה ידידו של הרב אשגל המפורסם, בת אחת שלו נשאה לרב דב אויירבך ובת אחרת התחתנה עם הרב חיים שלום דייטש. ספרו החשוב הוא 'טעם זקנים' גילויים מכתבי האר"י הקדוש,

לרב היתה אהבת ישראל גדולה, פעם אחת הגיעו כמה אנשים אל הרב ורנר וסיפרו לו על אישה ענייה שהייתה מגיעה אליו לקבל עזרה כספית. הם רצו להזהיר את הרב, וטענו שלמרות מצבה, היא נוהגת לשנות מדי בוקר שתי כוסות חלב חם, שהיה מוצר יקר באותם ימים של עוני קשה. האנשים חשבו שלאישה יש מספיק כסף, והיא אינה זקוקה לנדבות. כשהרב שמע את הדברים, במקום לכעוס או להצטמצם בעזרה, הוא נאנח ואמר: "אוי... אוי... כעת אני מגלה כמה גדולים צרכיה של יהודייה זו, וכמה גבוהות עלויות חייה. כמה טוב שהודעתם לי, כך אדע להגדיל את סכומי הנדבות שאני נותן לה!"

הרב החזיר נשמתו לבורא בשנת 1957 למניינס ונקבר בטבריה. יש על שמו בית כנסת בטבריה 'שער אשר' וכן רחוב ורנר בשכונת קרית שמואל בטבריה.

העלון לזיווג הגון לרות הודיה ורינה ומשיח בני אלנה לאה ולשרית בת חנה וליוסף וחביביה בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הילית **ולרפואה** הרב דב הכהן קוק בן שושנה ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביביה בת רחל ודודתן אלחנן בן רחל ויחזקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וחביבה בת נעימה ורונן בן שושנה ור' יהודה בן אסתר **ולעילוי נשמת** שמואל בן שרה וצאלח בן מרים וזוהבה בת זכיה וסימי בת מרים וציון בן רחמים ומונס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנום ואדיר בן לאה ודליה בת חבובה וברוך בן חבובה ויהודה בן חבובה וזכי בן חנה ואסתר פריידיה בת פאבל ולאה בת דבורה.